

31990L0365

L 180/28

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

13.7.1990

DYREKTYWA RADY
z dnia 28 czerwca 1990 r.
w sprawie prawa pobytu pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek, które
zakończyły działalność zawodową

(90/365/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 235,

uwzględniając wniosek Komisji, ⁽¹⁾

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego, ⁽²⁾

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, ⁽³⁾

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 3 lit. c) Traktatu przewiduje, że działalność Wspólnoty obejmuje, jak przewiduje Traktat, zniesienie między Państwami Członkowskimi przeszkód w swobodnym przepływie osób;

artykuł 8a Traktatu przewiduje, że rynek wewnętrzny musi zostać ustanowiony najpóźniej do dnia 31 grudnia 1992 r.; rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w obrębie którego, zgodnie z postanowieniami Traktatu, zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału;

artykuł 48 i art. 52 Traktatu przewidują swobodny przepływ pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek, które obejmuje prawo pobytu w Państwach Członkowskich, w których prowadzą oni działalność zawodową; pożądane jest, by prawo pobytu przyznane było także osobom, które zakończyły działalność zawodową, nawet jeśli nie korzystały z prawa swobodnego przepływu podczas swego życia zawodowego;

osoby korzystające z prawa pobytu nie mogą stać się nieuzasadnionym obciążeniem dla finansów publicznych przyjmującego Państwa Członkowskiego;

na mocy art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 ⁽⁴⁾, zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1390/81 ⁽⁵⁾, osoby pobierające świadczenia pieniężne z tytułu starości lub inwalidztwa lub renty z tytułu wypadku przy pracy lub chorób zawodowych zachowują uprawnienie do pobierania tych świadczeń i rent, nawet jeśli zamieszkują na terytorium Państwa Członkowskiego innego niż to, w którym znajduje się instytucja zobowiązana do wypłaty;

prawo to może być rzeczywiście wykonywane jedynie wtedy, gdy przysługuje także członkom rodziny;

osoby korzystające z przepisów niniejszej dyrektywy winny być objęte uregulowaniami administracyjnymi podobnymi do tych, które ustanawia zwłaszcza dyrektywa 68/360/EWG ⁽⁶⁾ i dyrektywa 64/221/EWG ⁽⁷⁾;

Traktat nie przewiduje dla wykonania działań, których to dotyczy, kompetencji innych niż określone w art. 235,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie przyznają prawo pobytu obywatelom Państw Członkowskich, którzy prowadzili działalność zawodową w charakterze pracowników najemnych lub osób prowadzących działalność na własny rachunek, oraz członkom ich rodzin w rozumieniu ust. 2, pod warunkiem że korzystają oni ze świadczeń z tytułu inwalidztwa albo wcześniejszej emerytury lub emerytury lub renty z tytułu wypadku przy pracy albo choroby zawodowej w wysokości wystarczającej, by nie stać się obciążeniem dla systemu zabezpieczenia społecznego przyjmującego Państwa Członkowskiego w okresie ich pobytu i pod warunkiem że są oni objęci ubezpieczeniem chorobowym w odniesieniu do wszelkich ryzyk w przyjmującym Państwie Członkowskim.

Środki wnioskodawcy uważa się za wystarczające, jeżeli są wyższe niż poziom środków, poniżej którego przyjmujące Państwo Członkowskie może przyznać pomoc społeczną swym obywatelom, biorąc pod uwagę sytuację osobistą osób przyjętych na mocy ust. 2.

W przypadku gdy akapit drugi nie może być stosowany w Państwie Członkowskim, środki wnioskodawcy uznaje się za wystarczające, jeżeli są wyższe niż minimalna renta z zabezpieczenia społecznego wypłacana przez przyjmujące Państwo Członkowskie.

2. Następujące osoby mają prawo osiedlenia się w innym Państwie Członkowskim wraz z posiadaczem prawa pobytu, bez względu na ich obywatelstwo:

a) współmałżonkowie oraz ich zstępni pozostający na utrzymaniu;

b) wstępni pozostający na utrzymaniu posiadacza prawa pobytu oraz jego lub jej współmałżonka.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 28.7.1989, str. 3 oraz Dz.U. C 26 z 3.2.1990, str. 19.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 13 czerwca 1990 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 329 z 30.12.1989, str. 25.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, str. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 143 z 29.5.1981, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 13.

⁽⁷⁾ Dz.U. 56 z 4.4.1964, str. 850/64.

Artykuł 2

1. Wykonywanie prawa pobytu jest dokumentowane poprzez wystawienie dokumentu znanego jako „zezwolenie na pobyt obywatela Państwa Członkowskiego EWG”, którego ważność może być ograniczona do pięciu lat na zasadzie odnawialności. Jednakże Państwa Członkowskie mogą, jeśli uznają to za konieczne, wymagać odnowienia zezwolenia na pobyt po upływie pierwszych dwu lat pobytu. Jeżeli członek rodziny nie jest obywatelem Państwa Członkowskiego, zostanie mu wystawiony dokument pobytu o takiej samej ważności, jak wystawiony osobie, na której utrzymaniu pozostaje.

W celu wystawienia zezwolenia na pobyt lub dokumentu pobytu Państwo Członkowskie może wymagać jedynie przedstawienia przez osobę składającą wniosek ważnego dowodu tożsamości lub paszportu i udowodnienia, że osoba ta spełnia warunki ustanowione w art. 1.

2. Artykuły 2, 3, 6 ust. 1 lit. a) i ust. 2 oraz art. 9 dyrektywy 68/360/EWG stosują się *mutatis mutandis* do osób korzystających z niniejszej dyrektywy.

Współmałżonek i dzieci pozostające na utrzymaniu obywatela Państwa Członkowskiego posiadającego prawo pobytu na terytorium Państwa Członkowskiego są uprawnieni do podjęcia działalności zawodowej lub działalności na własny rachunek w jakimkolwiek miejscu na terytorium tego Państwa Członkowskiego, nawet jeśli nie są obywatelami Państwa Członkowskiego.

Państwa Członkowskie nie mogą odstępować od przepisów niniejszej dyrektywy, chyba że ze względów porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego. W takim przypadku stosuje się dyrektywę 64/221/EWG.

3. Niniejsza dyrektywa nie narusza obowiązujących przepisów w sprawie nabywania drugich domów.

Artykuł 3

Prawo pobytu przysługuje tak długo, jak długo osoby korzystające z tego prawa spełniają warunki określone w art. 1.

Artykuł 4

Komisja, nie później niż po trzech latach od wykonania niniejszej dyrektywy i następnie co trzy lata, sporządza sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy i przedstawia je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 5

Nie później niż do dnia 30 czerwca 1992 r Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 1990 r.

W imieniu Komisji

M. GEOGHEGAN-QUINN

Przewodniczący